

Γρηγόριος ΣΤ' Πατριάρχης Ἐκκλήσιος.

Ἡ πατριαρχική Ἐκκλήσιος πρὸς τὸς
ἀπανταχῆ ὀρθόδοξους εἰς ἀποφυγὴν ἑτεροδι-
δακτασίων ἐκδοθέντα παρὰ τοῦ οἴκου πατρι-
άρχου Γρηγορίου ΣΤ', ἀπογράφει κ' ὁ πατρ. Ἱεροβο-
λύμων Ἀθανάσιος κ' ἕτεροι 17 ἐπι-
σκοποι, ἐξεδόθη τὸ ἔτος 1836. Ἡ

πρό-
βλε-
ψεις
θεωτῶ.

Λουθηροκαθολική προπαγάνδα ~~ἐκ~~ τυ-
ραννοῦσα τότε τὸς Ρώμους. Λίγα
ἔτη ἀργότερα ὁ ἀεροφ. κοβίτης φλα-
μιάτος ἀποκαλύπτει τοὺς δολίους
βλοπῆς τῶν Μαββόνων, οἱ ὅποιοι

μέθου τῆς ἀρχαίας πολιτικῆς εἰδέβαλον
λυβωδῶς εἰς τὴν πατρίδα μας, ἡ πρώτη ἔκ-
δοσις τοῦ βιβλίου τούτου (τοῦ Ἱ. Φλαμιάτου)
κατεβρέθη ἐν Σμύρῃ ὑπὸ τῆς ἐξουσίας τῆ ἑ-
νεργείας τῶν Μαββόνων κ' κατεκαύθη. Ἀνετυπώ-
θη τὸ 1910 ὑπὸ τῷ Ἀγορείτῳ μου. Εὐλογίᾳ κ' διεβλή-
θη παντῶ. Ἀντιγράφου ἐκ τῆς Ἐκκλησίας

τῶν κινήματα: κ' ... ἡ διαφύρα τῶν ἡδῶν
κ' ἡ ψυχρότης τῆς πίστεως αὐξάνει,
ἡ ἀγάπη ἐκλείπει, ὁ τῶ θεῷ φόθος
ἐλαττωταί. κρινόμεν ἀναγκαῖον νά
γνωστοποιήσωμεν τὸν κίνδυνον κ'
ἐν μέρει νά παραβτήσωμεν τὰς αἰ-
ρέσεις, τὰς κακοδοξίας τῶν θημερι-
ῶν αἰρετικῶν δια' νά προφυλατ-
τηθεῖ ἀπὸ τῶς παγίδας αὐτῶν.
Οἱ θημερινοὶ αἰρετικοὶ εἶναι μαθη-
τές τῶ Λουθηρῶ, τῶ Σβιγγλίου, τῶ Καλθίνου

ἄνθος
ὄχι φέ-
ων.
καρπὸς
χαρᾶς
αἰωνίου.
ὡ. φυτὸν
ὑπομονῆς.

κ.λπ. αὐτὸν τῶ ὡς ἀπόβωλον, μετὴν τῶν κ' διδα-
σκαλίου τῶ ἀποδεικνύει ἕκ διαμέτρως ἀντικείμενα.
κατ' ἀρχὰς αὐτὸς ἦτο τέκνον τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησί-
ας, θεολόγος, ἱερομόναχος, ὁμῆγε βίου βεβυόν πρὸ
τῆς ἀποστασίας τῶ. Ἐκμύρτε αὐτὸς ἑαυτὸν
πολέμιον τῶ θρησκευμάτος τῆς Ρώμης, ἀπέβω-
λον νέας διδασκαλίας. τὸ 1525, ἀπαταῖ
τὴν μοναχὴν Αἰκατερίνην

«πρόβλε-
ψεις
θεωτῶ» Διὰ τίνος; τοῦ νοῦ πάντως, αὐδενὶ
ἄλλῳ δυνατὸν προβοχὴν ἔχειν ἑαυτῶ, πονηρὸς λογισμὸς
μὴ ριζωθῆ εντὸς 64.

ΕΚΕΙΝΗ ἀθετεί τις ὑποχρεώσεις τῆς
κ' τῆν υμνεύεται δημοσίως. Ἰδὼ ἢ ἀρχὴ
τοῦ νέου εὐαγγελίου, ἐδίδαξε ὅτι κανεὶς
δὲν δύναται νὰ ἴσῃ χωρὶς γυναῖκα. Θεα-
τρεῖ τὴν παρθενίαν, τὰς ἐκκλησιαστικὰς, ἐμπνε-
εῖ μῦθος κατὰ τὸ ἀγγελικὸν εἶδος, ἀγωνίε-
ται νὰ τὸ ἐξαλείψῃ. Ἰκρυπτεῖ ὅτι τῶν Μονῶν
τὰ πράγματα ἀνήκουν εἰς τὸς βασιλεῖς κ' ἡγε-

μόνας... οἱ μόνες πρέπει νὰ χι-
νῶν βχολεῖα δημοσία. Τὸ αὐ-
τεζούδιον εἰς τὸν ἄνθρωπον
δὲν ὑπάρχει, ἀποδίδει τὰ πάν-
τα εἰς τὸν θεὸν προσριθμὸν,
οὕτω ἐλευθεροῖ τὸν ἄνθρωπον
οἴπὸ πάντα τυγόν... κ' τὸ χεῖρι-
στον ἀποδεικνύει τὸν θεὸν αἰτι-
ον τῶν παρανομιῶν τῶν ἀνθρώπων. Ὁ Λούθη-
ρος δὲν ἀποιεῖ ἀπὸ τῶς ὁπαδοῦς τῶ τῆν
ἀρετῆν διότι μόνῃ ἢ πίπτει - λέγει - βῶται τῶν
ἀνθρώπων ἀνευ τῶν ἀγαθῶν ἔργων. Δὲν

δέχεται τὴν ἱερὰ Παράδοξιν.
Ἀποφάσας οἴκου βωδῶν,
συγγραμματα Ἁγίων Πατέ-
ρων - δι' αὐτόν - εἶναι ἀξιοκα-
τασφρόνητα. τῆν ἀχαρῖα τῶν
ἱερέων, τὰς ὑποχρεώσεις τῶν
μοναχῶν, τῶν ἐξομολογητικῶν ἀμαρ-
τιῶν, νηστεία, γονυκλιβία, ταῦ-
τα ὡς μωρίας, δεισιδαιμονίας, νομίει. Ἀπ' ταῖς
μυστήρια τῆς ἐκκλησίας δὺο μόνο παραδέχεται, τὸ
βάπτισμα κ' τὴν εὐχαριστίαν κ' ταῦτα κακῶς,
διότι δὲν πίπτει τὴν μετουσίωσιν, οὔτε τὴν
ἱερουργίαν, δὲν δέχεται τὴν προκύνειν τῶν
εἰκότων, ὅτε τὰ ἅγια λείψανα τῆς. ἐνῶ
εἶναι πλήρης κακίας, ὑποκρίσεως κ' διαφορῆς
ἐπιχειρεῖ διόρθωσι δῆθεν τῆς ἐκκλησίας, ἡμ-
βλέπων τῶν δοκῶν ὀφθαλμῶ τῶ παρατηρεῖ τὸ
καίρφος τὸ εἰ τὸν ὀφθαλμῶν. Δὲν φροντίζει
οἱ τοιοῦτοι δια' τὸ "ἰατρὲ θεραπείου του
ἑαυτῶν",

ἀφ' ἡδονῶν τῆν μετα-
νοίαν, ἀπεινοῖσαν τῶν
Χρηστῶν Ἰουδῶν τῷ Σω-
τῆρος κ' ἠθέτησαν τὸ εὐ-
αγγέλιον ... ἐνῶ ἐχύθη-
σαν ποταμοὶ αἱμάτων
ἐξ αἰτίας τῆς αἵρε-
σεως ταύτης, τῶν μὲν
ναὶ καλῶν τῶν πα-
ρανομιῶν τῶν μετὰ
ὀνόματα τῆς μεταρ-
ρυθμίσεως τῶν ἐκκλη-
σιαστικῶν καταχρήσε-
ων. τὴν ἀχαλίωτον
ἐλευθερίαν τῶν πρὸς
τὰ πάθη, ὡνόμασαν
ἐλευθερίαν τῶν υἱῶν
τῷ θεῷ. ἔστηρίζαν
ὅλας τὰς αἵρέσεις τῶν
εἰς τὰ ρητὰ τῆς Γρα-
φῆς κακῶς ἐξηγημένα
κ' κακῶτα ἐσημειώμε-
να, πρῶτα εἰς Γερμανίαν
κ' ὡς ἐπιδημικὴ ἀσθένεια
εἰς ἄλλην τὴν Εὐρώ-
πην. Ἀπὸ τῷ ὀχλοῦ τῶν
τῷ Λουθηρῷ, ἐξῆλθον πλεόν
ἀπὸ διακοβίας αἵρέσεις, ὅλας
ἀντιφατικὰς ἀναμεταξύ τῶν.
εἰς τῶν σιμαντικωτέρων
μαθητῶν τῷ Λουθηρῷ εἶναι
ὁ Ζβιγγλιος, αἵρεσιάρχης
ἄλλης φατρίας. ὅστος κατ'
ἀρχὰς ἦτο στρατιώτης, ἐπέ-
τα κληρονομαχὸς κ' ἱεροκη-
ρυξ ... διέδωκε

τὴν διδασκα-
λίαν τῷ μετὰ
χίλιαδες στρατιώτες,
ὀπλοφόρος τῶν ὀποι-
ῶν ἦτο ἡγέτης. τῷ ἔ-
τος 1531 ἐφρονεύθη εἰς
μάχην ἔτι ἡλικία 34 ἔ-
των ὅστω· ἐποχι-
τεύοντο οἱ ἀγία ἀπόστολοι
οὕτως ἐδίδασκον τὸ εὐ-
αγγέλιον; ἐνῶ ὁ Λουθη-
ρος ἀπέδιδε τὰ πάντα
εἰς τὴν χάριν τοῦ θεοῦ,
αἰτετοῦσε τὸ αὐτεξέθιον
τοῦ ἀνθρώπου, ὁ Ζβιγγλιος
ἀπέδιδε τὰ πάντα εἰς τὸ
αὐτεξέθιον, φρονῶν ὅ-
τι μόνος τῷ ὁ ἀνθρώ-
πος σωτίζεται. Δὲν πι-
στεύει εἰς τὴν θείαν εὐχα-
ριστίαν τὴν ὑπαρξίαν τῷ
Ἰησοῦ Χριστῷ, ἀλλ' ἀπὸ
εἰκόνα σώματος κ' αἵμα-
τος Χριστοῦ, τὰ ὀποι-
α (κατὰ τὴν θραύση-
μον αὐτῷ γυνῆν)
κοινωνῶμεν πνευματι-
κῶς μόνον. εἰδὼν γὰρ
μετὰ τῶν διδασκῶν
τοῦ κ' αὐτῶς τοῦ
εἰδωλολάτρου εἰς τὸν
παραδεισον.

ὁ Καθβίνος
εἶναι, διάδοχος τῶν
τῶν τῶν αἵρετικῶν
κ' πλέον ἐπικίν-
δυνος ... ὁ μόνος

υ' αποδείξει σκοπός τῶ ἡτο
λῶς ὅτι εἶναι ὁ βουφώτε-
ρος κ' ὁ ρητορικώτερος ἀ-
πάντων, ἐγένετο αἰρεσι-
άρχης κ' ἀρχηγός ἄλλης φα-
τρίας τῶν Πανθηραίων
πού ἠνομαίωθη Καθβινι-
θμός. Οὗτος δὲν δέ-
χεται οὐδεμίαν ἐξωτερι-
κὴν λατρείαν, οὔτε ἐκ-
κλησιαστικὴν ἱεραρχία,
οὔτε ἀμοβία, οὔτε ἑ-
ορτές, οὔτε εἰκόνες, μήτε
ἄλλην θρησκευτικὴν τε-
λετήν, τὰ ὅποια ἐβεβαί-
ωθη κ' αὐτῷ ὁ Λούθηρος.

Ἐδίδαξε εἰς Γενεῶν
θπου κ' ἀπέθανε τῷ ἔ-
τος 1664 - ἡλικίας 55 ἐτῶν.

Καίποιοι ἐξ αὐτῶν διαδο-
χοι, δὲν πιστεύω οὔτε εἰς
τὸ μυστήριον τῆς ἁγ. Τρι-
αδος, μήτε εἰς τὴν ἔνθα-
ρον οἰκουμένην, μήτε τὴν
θεότητα τῶ Χριστοῦ,
μήτε ἄλλο μυστήριον τῆς
πίστεως. οἱ θημερινοὶ
αἰρετικοὶ, δημοφρονοὶ κ'
ὄπαδοι τῶν ἀνωτέρω αἰ-
ρεβιαρχῶν, περιφέρονται ὡς
περμηχτές, ἄλλοτε ὡς ἔμπο-
ροι, ἢ ἰατροὶ, ἄλλοτε ὡς
διδάκκαλοι, διδάσκοντες ἀμι-
θῶι δια' ναὶ μοχύνωβι τὰ
πατρια ἡμῶν δόγματα.
Ἐκδίδουν βιβλία με
διαφόρους βλαβερῆς
πολεμῶντας τὰ δόγμα-

4

τα κ' τὰς παραδό-
σεις τῆς ὀρθ. ἐκκλησί-
ας. Συναβῶβι βχο-
λεῖα πρὸς πλείονα ἀ-
πάτην ἡμῶν κ' διδά-
σκωβι τὰς αὐτῶν ψευ-
δοδιδασκαλίας. Ἡ ὀρ-
θοδόξος ἐκκλησία, γνω-
ρίζει τὸν κεκρυμένον
αὐτῶν βκοπὸν, δὲν
ἔπαυσε ποτὲ ναὶ βτη-
λιτεύει τὰ ἔχθρικά τῶν

κινήματα, κ' μηχανουργίας
ἡμεῖς ὁμολογοῦμεν κ'
οὐδεμίαν ἀμοβία βχίαν ἔ-
χομεν ὅτι ἢ πῖβας ἡ-
μῶν εἶναι ἢ μὸν ἁχ-
θινὴ θρησκεία, ἢ
μὸν θεαίρεβτος
λατρεία, ἢ μὸν
βωτηρίος ὁδός,
τὴν κρατοῦμεν
ἀπαραχάρακτον
καθὼς παρελαίβο-
μεν ἀπὸ τὸν κῶ-
ριον ἡμῶν ἡβῶβ
Χριστοῦ

... Πρὸς τὰς ἀρχι-
ερεῖς διοριτομεν

4

ὅπως ἑαυτὸς συνήθην
ἐκκλησιαστικὴν πνευμα-
τικὴν ἐπιτροπὴν διαί-
να ἐπαγρυπνοῦν εἰς
ταῖς τῶν Χριστιανῶν
κ' ναὶ βλεπτοῦνται μετὰ
τοῦ πνευματικοῦ ποιμένος
ταῖς ποιμαντικαῖς καθήκον-
τα ...

~~Ἄλλο~~ Διατάτ-
τωμεν τοὺς πνευματικὸς
ποιμένους ναὶ ἐμποδίσθω
ἐφοδῶν τῶν γονεῶν ναὶ
στέρησιν καὶ τέκνα τους εἰς
ταῖς τῶν ἑτεροδόξων συντη-
θεύσα ψυχολογία βλάβη
κ' παραδίδωμ εἰς χεῖρας ἁ-
γνῶτων, ξένων, ὑπόπτων
διδασκάλων ... ναὶ ἐπαγρυ-
πνοῦν εἰς τῶν ἀνατροπῶν
κ' διαφυγῆν τῆς νεογίας

... ναὶ παρατηροῦν τοὺς
διδασκάλους κ' ταῖς μαθη-
ματα ὥστε ναὶ διδασκων-
ται (αἱ μαθηταί) τῶν
ἱερῶν θρησκείαν διαίτης
ἐπιχρίσεως τῶν συγγραμ-
μάτων τῶν ἁγίων Πατέρων.

Ταῦτα εἶναι ταῖς ἀλη-
θῆς κ' μεγάλας μαθήματα
κ' ὁ σκοπὸς τῆς ΑΛΗΘΙ-
ΝΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ (ἰ. Ἀρχὴ
σοφίας, φόβος κυρίου) κ'

5

καθίστασθαι τῶν
ἀνθρώπων μακάριον, προ-
βαίως κ' αἰώνως.

καθὼς ἀπὸ τῶν
ἀμαρτίων πηγῶν
ἔχουσιν οἱ δεισιφρονεῖς
κ' βερβαροὺς, αἰ-
τίας ἀπὸ τῶν ἀληθι-
νῶν παιδείας, πηγῶν ὁ
φόβος τοῦ θεοῦ, ἡ γνώσις,
ἡ ἐκπηρέσις θεῶν κ'
ἀνθρωπίνων νόμων, ἡ
πρὸς θεὸν κ' πλησίον ἁ-
γάπη, ἡ νίκη κατὰ
παθῶν, ἡ ἀποκτήσις τῶν
ἀρετῶν κ' ὅσα ταῖς αἰσάται.

Ταῦτα ἐντεταλμέ-
θα εἰς Ἀρχιεπισκοπῶν
ἐκείνης συναθροίσαν ὅσα
ταῖς διεφθαρμένα βι-
βλία, ταῖς διασπαρέν-
τα ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς
τῆς πίστεως (Λουθηρο-
καθόλου) καὶ τετυπω-
μένα ἐν Μεξικῇ, Ἀνδο-
βηρία, Λουδίνω, Ἑβραϊκῶν,
κυρα καὶ συγγραφεῖα τους.

Πρὸς τοὺς οἱ
Ἀρχιερεῖς ὁρῶμεν
ναὶ προτρέψωμ τοὺς
ἐκείνους ναὶ μετ-
αὐτῶν ἐπιμετῶν ταῖς

6

6

ὁρθόδοξον πατρικὸν
συγγραμματα. Ἀναί-
γνωστὸν, ἐκτύπων κ'
διαδόχον τοιούτων ὡφε-
λίμων βιβλίων. Ἀπὸ
ὅσων τὰς πρὸς τὸν πη-
γιὸν ὡς ἀρχαίως τούτο
τὸ ἀνωτέρω εἶναι ἐπι-
φανερότερον κ' ἰσχυρότερον τὰς πρὸς θεὸν κ' πηγιὸν
ἐπισημῶν ἀρχαίων. Διορίσθη, οἱ ἀρχιερεῖς ναὶ
συγκλητικῶν ὅλων τὰς ἐκ τῶ ἀπὸ τῶν χωρῶν
μεταφράσαι τῆς Ἁγ. Γραφῆς (πρὸς εὐρίσκονται εἰς τὰς
'ἐπαρχίας τῶν) τῶ Μαξίμου ἱερομάρτυρος τῶ
ψευδοὑπογραφομένου Μαρτυρίου πηγιῶν τῶ
1638 ἔτει. [ὡς χυδαεβτικῆς κ' ἀθέτου, ἐστὶν
μεταφράσασθαι τὴν κ' τῶ ἀναγκαστικῶς ἐπιβὰς
ἐπιτιμία ὅ τῶτε πατρικῶν Παρθένων]

καθὼς κ' ὅσον οἱ μεταφράσαι χωρῶναι συ-
νεργεῖα τῶν Λουθηροκαθολικῶν λογιζοῦνται ἀπαράδεκτοι.

Προβέβηκεν εἰς ἡμῶν τῶν τῶν βιβλίων
δωρεῶν, πρὸς κακοδόξων κ' θλαστικῶν κα-
ταστάσεων τῶν δογματικῶν κ' τῶν πα-
ραδόξεων κ' τῶν μυστηρίων τῆς πί-
στεως. τὰ πράγματα αὐτὰ ἀπέδει-
ξαν ὅτι προέβηκεν εἰς τῶν χριστι-
ανῶν ψυχρότητα πίστεως, ἀδια-
φορία περὶ τὰ δρηκευτικά
κ' διαφόρα ἡδῶν. τῶν
αὐτῶν καταδίκων κ' εἰς τῶ
αὐτῶ ἐπιτιμῶν καθυποβίβη-
λοῦν κ' τῶν λοιπῶν με-
ταφράσαι Παλαιῶν κ' καινῶν διαθήκης χωρῶναι
πρὸς τῶν Λουθηροκαθολικῶν ψευδοδιδασκαλῶν ἢ παρ'
ὁμορρηθῶν, ὁπαδῶν δὲ αὐτῶν εἰς τὴν Τουρκικὴν,

Ἡ
βύβλος τῶν
809 εἰς κων/πόλιν
ἦν τῶν βιβλίων τῶν κρη-
τικῶν ἐξουσίας ὅ μὴ
εὐκοπῶν ἀναδεχάμετε,
ἢ κ' ἐξορίσσοι ἀπὸ
φάνη: αἰτῶν τῶν βα-
βυλῶν, δὲν ἰσχυρῶν οἱ
νόμοι τῶ θεοῦ. τῶν
καταρχῶν τῶν βίων ἐντολῶν

ἰσχυροῦς ὡνόμασαν οἰκονομία.

7

Σερβικήν, Αραβικήν, Βουλγαρικήν, Ελαβονικήν
κ' άλλας διαλέκτους. Τα δώρα των έχ-
θρων είναι πάντοτε κ' παντός όχλείρια. Οι αρετι-
κοί πολεμοῦντες κ' ματαφρονοῦντες τὰ θεῶν, δέν
δύνανται νὰ ἔχουν χυνοῖαν ἀγάπην εἰς τὸν πλησίον.

Ἐμποδίζομεν θροῦν ὄχλους τοῦς ὀρθοδόξου μα-
θίται τὸς ἰερυμένους ἀπὸ τοῦ νὰ προβατεύουν ἐν
βοήθειαν τοῦς ψευδοαποστόλους αὐτοῦς διὼτι εἶναι φρο-
ρεῖτ τῆς ὀρθοδοξίας κ' τοῦ ἔθνους.

Προμηνηθκομεν τὰ ἱερά χρέη ἡμῶν εἰς
τοῦς φροβέρυ ὑποχρέους ἡμῶν πρὸς θεὸν ἐν τῷ καιρῷ
τῆς χειροτονίας ἡμῶν νὰ διαφυλάξωμεν ἀκακοτόμητον
τὴν ὀρθοδοξίαν κ' νὰ παραδωθῆεν τὴν παρακαταθήκην
εἰς τοῦς διαδόχους ἡμῶν καθὼς παρελάβομεν ἀπὸ προκα-
τόχους ἡμῶν. Πρόβατα τοῦ χρέους ἐνώπιόν ἡμῶν καθ' ἑ-
κάστην θοαρίζονται ὑπὸ τῶν γόκων. Παρασχελομεν ἐν
κρίει, ἵνα προβέχητε εἰαυτοῖς ἀπὸ τοῦς ἐπιδοξοῦς ἐκθροῦς
τῶς πίπτειτ ἡμῶν. Μὴ ἀπατάθετε ὡς νήπια ἀπὸ τῶν
ἀπατηλῶν δωρεῶν κ' ὑποκριτικῶν φιλαυθαλείαν τῶν.
Εἶναι θυνείδος νὰ ἡμῶν δελεάθωθε, τοιοῦτοι ἄνθρωποι

κ' νὰ μὴ ἐνωθῶμεν τοῦς χυνοῦς θροῦς τῶν
ἢ νὰ φυλάξωμεν εἰαυτοῦς κ' τέκνα ἡμῶν ἀπὸ τῶν
θλασφηνίας τῶν αἰρετικῶν. Ἐκτελέθατε προθύμως
εἰτι θροῦν πρὸς ^{βηρυχόν κ'} κλέος τῆς ὀρθοδοξίας, πρὸς
πνευματικὸν καταρτιθῆναι κ' πρὸς σωτηρίαν ἀπὸ τῶν
τῶν ἡμῶν. Δείξατε ἐμπράκτως εἰτι εἰθεθε
ἀληθῆς ὀρθοδόξου, χυνοῖοι ἀπὸ τῶν τῶν πατέ-
ρων ἡμῶν ... ἵνα κ' τῶν οὐρανίων χάριτων ἀπολαύητε
παρα τὸ θεὸν, ὃς ἡ χάρις κ' τὸ ἀπᾶρον ἔλεος εἶναι
μετὰ πάντων ἡμῶν. Ἀμήν.

+ ἡ ο' πατρ. κωλύμα	Γρηγόρ. ο' ἔστ' (65)
+ ὁ πατρ. ἱεροσολ. Ἀθανάσιος	+ ἔρρεκιδ. Πρωκόπιος
+ εἰς ἐρεθῶν Γερασίμος	+ Σαρκοβίου Νεόφυτος
+ κούλικου Ἀνδρέας	+ ἡρακλίας Διονύσιος
+ χαρκινδῶν ἱεροθεὸς	+ μικρομυθίας Παναρέτος
+ θεολικῆς Μεθῆτος	+ δέρκων Γερμανός
+ Ἀρτζυ ἱγνάτιος	+ Πρωθῶν Ἀνδρέας
+ Μαρτυρίας Φανίη	+ φιλαδέλφειας Παναρέτος
+ ἐμμετριῶν ἱεροθέη	+ Λήμων ἱερώνυμος
	+ Μιθὰθας Νεκταίριος